

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 357/22
15.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Драгана Ћесаровића, председника већа, судија мр Сретка Јанковића и Марка Јоцића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Браниславе Муњић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног АА**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Булатовића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 284/21 од 02.02.2022. године, након одржане јавне седнице већа, у смислу члана 447 ЗКП, **дана 15.11.2022. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Булатовића, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 284/21 од 02.02.2022. године, тако што Апелациони суд у Београду,

према:

Окривљеном АА, са личним подацима као у изреци првостепене пресуде,

на основу одредбе члана 422 став 1 тачка 3 Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Да је:

Дана 21.10.2016. године, у ..., у улици ... број ..., у стању смањене урачунљивости, али не и битно, свестан свог дела, чије је извршење хтео, као и свестан његове забрањености, неовлашћено носио оружје и муницију без исправе надлежног органа, у смислу члана 5 став 2 Закона о оружју и муницији, на тај начин што је на Одељењу хитног пријема Војно-медицинске академије за појасом у пределу десног

кука носио ватрено оружје “Црвена застава”, модел “М57”, калибра 7,62 мм, у коме се налазио оквир са 8 метака, који му је уз потврду привремено одузет,

-чиме би извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика.

На основу члана 535 ЗКП од окривљеног се одузима:

-један пиштољ “М57”, калибра 7,62 мм, фабрички број ...

-један оквир са 8 метака, калибра 7,62мм.

Окривљени се ослобађа дужности плаћања трошкова кривичног поступка и исти у целости падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 284/21 од 02.02.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 1 (једног) месеца. На основу члана 87 у вези члана 348 став 6 КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то један пиштољ “М57”, калибра 7,62 мм, фабрички број ... и један оквир са 8 метака, калибра 7,62 мм. На основу члана 261, 262 и 264 ЗКП, окривљени АА, обавезан је да плати трошкове кривичног поступка, с тим што ће суд о висини трошкова одлучити накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде благовремено је жалбу изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Момчило Булатовић, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу браниоца окривљеног и ожалбену пресуду преиначи, тако што ће на основу члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП одбити оптужбу да је окривљени АА извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика или исту преиначити и на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП окривљеног ослободити од оптужбе јер није доказано да је учинио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика. Бранилац је захтевао да, сагласно члану 447 став 2 ЗКП, о седници већа буду обавештени окривљени АА и његов бранилац.

Апелациони јавни тужилац из Београда је, поднеском Ктж.бр. 379/22 од 13.04.2022. године, предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Булатовића и пресуду Вишег суда у Београду К.бр. 284/21 од 02.02.2022. године, потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао јавну седницу већа, у смислу члана 447 ЗКП, у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Момчила Булатовића, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца из Београда, на којој је

размотрио списе предмета, па је након разматрања навода и предлога из изјављене жалбе и предлога Апелационог јавног тужиоца из Београда, из напред цитираног поднеска, а након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Наиме, одредбом члана 51 Закона о оружју и муницији који је важио у време извршења дела (“Службени гласник РС” број 20/15 који је ступио на снагу 02.03.2015. године), прописано је да власници оружја из категорије “Б” и “Ц”, који немају исправу издату од надлежног органа, могу у року од 3 месеца од дана ступања на снагу овог закона поднети захтев за издавање одговарајуће исправе, док је ставом 2 прописано да власници оружја из категорије “А”, “Б” и “Ц”, исто могу предати надлежном органу у власништво Републике Србије у року од 3 месеца од дана ступања на снагу овог закона, а ставом 3 је прописано да у случајевима из става 1 и 22 напред наведеног члана, власници оружја нису дужни да доказују порекло оружја и неће одговорати за неовлашћено набављање, држање и ношење оружја.

Током поступка првостепени суд је неспорно утврдио да је у време извршења кривичног дела била на снази наредба о легализацији оружја (“Службени гласник РС” број 60/2016 који је ступио на снагу 30.06.2016. године), донета на основу члана 46 Закона о оружју и муницији (“Службени гласник РС” број 20/15), која прописује у тачки 1. да власници оружја из категорије Б и Ц, који на дан ступања на снагу ове наредбе немају исправу издату од надлежног органа, могу у року од 01.07.2016. године до 01.11.2016. године поднети захтев за издавање одговарајуће исправе. У тачки 2. наведене наредбе прописано је да власници оружја из тачке 1. наредбе, укључујући и власнике оружја из категорије А, исто могу, у року из те тачке, предати надлежном органу, односно у власништво Републике Србије. У тачки 3. наредбе прописано је да у случајевима из тачке 1 и 2 наредбе, власници оружја нису дужни да доказују порекло и у прописаном року неће одговорати за неовлашћено држање и ношење оружја.

Због постојања такве наредбе, по оцени овога суда, трајно је искључено кривично гоњење за период важења те наредбе, што се у конкретном случају односи на период од 30.07.2016. године до 01.11.2016. године, у ком периоду се окривљеном ставља на терет да је извршио кривично дело, односно 21.10.2016. године.

Смисао доношења Наредбе о легализацији оружја јесте да држава није хтела кривични прогон лица која неовлашћено држе и носе оружје и муницију, већ им доношење наредбе даје могућност да предају захтев за издавање одговарајуће исправе, односно да такво оружје легалним путем предају надлежним државним органима у назначеном периоду, без правних последица, а што у конкретном случају окривљеном није омогућено, јер му је оружје одузето у време када је кривично гоњење било трајно искључено за цитирани период.

По ставу овога суда, за одлуку у овој кривично-правној ствари, није од значаја постојање умишљаја, односно намере за легализацију у време извршења кривичног дела, јер у контексту претходно изнетог, те околности немају утицаја на постојање, односно непостојање околности које трајно искључују кривично гоњење, у смислу члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП.

Имајући у виду наведено, односно чињеницу да је у време које се окривљеном ставља на терет била на снази Наредба о легализацији оружја, донета у смислу члана 51 Закона о оружју и муницији (“Службени гласник РС” број 20/15), као и да окривљени у наведеном периоду није набавио оружје, већ да га је у периоду када је важила наведена наредба носио, то је Апелациони суд у Београду, правилном применом кривичног закона, првостепену пресуду преиначио и према окривљеном АА, на основу одредбе члана 422 став 1 тачка 3 Законика о кривичном поступку, одбио оптужбу да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика, будући да у конкретном случају постоје околности које трајно искључују кривично гоњење.

Имајући у виду да је према окривљеном АА одбијена оптужба, то је Апелациони суд у Београду, у смислу члана 265 ЗКП, одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Како је током доказног поступка неспорно утврђено да је код окривљеног пронађено ватрено оружје, а како кривични поступак није окончан осуђујућом пресудом, то је Апелациони суд у Београду нашао да је у циљу заштите интереса опште безбедности неопходно од окривљеног одузети ватрено оружје и муницију пронађену код њега, због чега је, у смислу члана 535 став 1 ЗКП, од окривљеног одузео један пиштољ “М 57”, калибра 7,62 мм, фабрички број С-41866 и један оквир са 8 метака, калибра 7,62 мм.

Из напред изнетих разлога, а на основу одредбе члана 459 став 1 Законика о кривичном поступку, Апелациони суд у Београду донео је одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Бранислава Муњић,с.р.

Председник већа-судија
Драган Ћесаровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић